

Прикордонням трьох республік —
Росії, Білорусії та України —
плине ріка Жеведа. На її зелених
берегах споруджено величний
Монумент Дружби.

Ой бродили злидні і потала
У супрязі з горем та бідною,
Мовби несміливу рунь топтали
Сподіванки, скроплені сльозою, —
Над рікою Жеведою.
Ой стогнали береги від ярем,
Аж занози бралися ропою...
Та дихнув знамен червоним жаром
Жовтень — і розкриливсь гук двобою
Над рікою Жеведою.
По курних шляхах ішли богунді,
Хмари наливалися грозою...
Побратими,
що в борні не гнутья,
На ворожі лави йшли стіною
Над рікою Жеведою.
їх живило Іллічеве слово,
Напувало вічною снагою,
Світ новий розквітнув веселково,
Засвітився зіркою ясною
Над рікою Жеведою.
Трударі кували день жаданий
З радістю, як небо, голубою.
Він підвівся в праці полум'яній,
Засвітився піснею дзвінкою
Над рікою Жеведою.
І, зігріті правдою святою,
Три народи руки посплітали
І серця бентежні поєднали,
Щоб над ними голуби літали,
Землю осяваючи красою
Над рікою Жеведою.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.